

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
KANTON 10
KANTONALNI SUD U LIVNU

Broj: 68 1 P 014342 23 Gž
Livno, 05.09.2023. godine

Kantonalni sud u Livnu, u vijeću sastavljenom od sudaca Nedima Begić, kao predsjednika vijeća, Sofije Vrdoljak i Ozrenke Vidačak kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice D. F., B. b.b., Livno, koju zastupa punomoćnik Slaven Jukić, odvjetnik iz Livna, ul. Kneza Mutimira b.b., protiv tuženika B. Š., ul. G. br. 30, Drvar, koga zastupa punomoćnik Hasan Veladžić, odvjetnik iz Bihaća, ul. V Korpusa br.7, radi naknade štete, v.sp. 1.800,00 KM, odlučujući po žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Livnu, Odjeljenje suda u Drvaru br. 68 1 P 014342 21 P od 15.07.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 05.09.2023. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Žalba se odbija i prvostupanjska presuda potvrđuje.

Pobijanom presudom obvezan je tuženik u roku od 30 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužiteljici materijalnu štetu u iznosu od 2.636,12 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počevši od dana 29.01.2021. godine, pa sve do konačne isplate, kao naknaditi tužiteljici troškove parničnog postupka, u iznosu od 1.731,60 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počevši od 15.07.2022. godine, kao dana presuđenja pa do konačne isplate.

Protiv navedene presude pravovremeno je izjavio žalbu tuženi kojom pobija presudu iz svih žalbenih razloga iz čl. 208 Zakona o parničnom postupku („Sl. novine Federacije BiH“, br. 53/03, 73/05, 19/06, 98/15, u daljem tekstu ZPP-e), s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak ili da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači tako da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti kao neutemeljen i tužiteljica obveže na snošenje parničnih troškova tuženika, uvećano za troškove žalbe.

Odgovoru na žalbu nije podnesen.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama žalbenih razloga i u granicama člana 221 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba je neutemeljena.

Tužbenim zahtjevom, konačno opredijeljenim na nastavku ročištu glavne rasprave dana 14.06.2022. godine tužitelj od tuženika potražuje na ime materijalne štete iznos od 2.636,12 KM, sa zakonskom zateznom kamatom, počevši od dana

29.01.2021. godine, pa sve do konačne isplate, kao i troškove postupka, sve u roku od 30 dana. Štetu potražuje po štetnom događaju od 29.01.2021. godine koja se dogodila kada se S. K., vozeći vozilo tužiteljice marke Hyundai Tucson, reg. oznake ... kretao magistralnim putem bosansko Grahovo – Drvar, kad je iznenada na cestu izletio veći broj životinja, kojom prilikom je ostvaren kontakt vozila s jedim od konja, ždrjebetom iz krda, kojom prilikom je nastala materijalna šteta na vozilu tužiteljice.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, ističe prigovor promašene pasivne legitimacije na strani tuženog jer dotično krdo ima više konja i više vlasnika. Navodi da vozač putničkog vozila nije prilagodio brzinu uvjetima na putu i stanju na kolovozu, čime je prouzrokovao prometnu nezgodu, pa predlaže se da se tužbeni zahtjev odbije kao neutemeljen.

Da se dogodio štetni događaj dana 29.01.2021. godine na magistralnom putu Bosansko Grahovo – Drvar, u kojem je sudjelovalo vozilo tužiteljice, na način da je ostvarilo kontakt s crnim ždrjebetom, koje je došlo s desne strane u smjeru kretanja vozila tužiteljice u ranim jutarnjim satima, tokom svitanja (06:30) uz smanjenu vidljivost zbog magle u šumskoj zoni kretanja, potvrđuje se Izvješćem o izvršenom prekršaju s prometnom nezgodom PU Drvar br. 02-0387-2-03-198/21 od 02.02.2021. godine, zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu ispitanika S. K. br. NO 014187, foto dokumentacije prometne nezgode, iskaza svjedoka S. V., I. M., zaposlenika PU Drvar, koju su izišli na lice mjesta i sačinili navedeno izvješće, te nalazom i mišljenjem vještaka prometne struke.

Na okolnosti utvrđenja uzroka nastanka štetnog događaja provedeno je prometno vještačenje po Miodragu Gariću, od 22.11.2021. godine, prema kojem nalazu vozač vozila tužiteljice kretao se brzinom oko 40 km/h, a vlasnik konja (ždrjebeta) koji je sudjelovalo u prometnoj nezgodi, nije osigurao adekvatno čuvanje konja noću i tokom svitanja. Vještak navodi da se nezgoda dogodila u nenaseljenoj zoni, na ravnoj dionici magistralne ceste M-14.2, dugoj oko 150 m, tokom svitanja (jutarnji sumrak), uz lošu atmosfersku vidljivost zbog magle, koja je česta na predmetnoj dionici magistralne ceste zbog guste šume sa obje strane, a prva i zadnja kritična pozicija nastaje kada vozač vozila Hyundai u jutarnjim satima može uočiti konja ispred vozila na desnoj strani dvotračne ceste, kada je bio udaljen od istog samo oko 17 m, u vremenu oko 1,50 sek., što odgovara tek mogućnosti uočavanja konja koji stoji na cesti. U istim okolnostima punim kočenjem vozilo bi se zaustavilo do mjesta sudar pri brzini od oko 30 m/h, što je manje od maksimalne sigurnosne brzine od 50 km/h uz kratka svjetla, i bitno manje od formalnog zakonskog ograničenja za magistralnu cestu od 80 KM/h. Vozač se kretao kratkim svjetlima, obzirom da duga svjetla nije smio koristiti pri magli na cesti uslijed čega je imao kraću preglednost ceste.

Dakle, vozač vozila tužiteljice nije imao tehničkih mogućnosti izbjegavanja nezgode, niti skretanjem lijevo ili desno, niti kočenjem vozila, jer je teško uočljiv konj u magli tokom svitanja (jutarnjeg sumraka) a konj se kretao s desne strane prema sredini magistralne ceste.

Vlasnik koga nije skrbio o konju, nije osigurao adekvatno čuvanje konja jer je isti bio bez nadzora. Sam tuženik je u izjavi policiji rekao da da je pustio konje i da 7 dana ne zna gdje su i nije ih mogao naći (prema iskazu I. M.).

Prema nalazu i mišljenju vještaka strojarske struke Ivana Krezo od 03.12.2021. godine, koje je provedeno na okolnosti utvrđenja visine štete na vozilu tužiteljice, kao posljedice štetnog događaja od 29.01.2021. godine, a na temelju materijalnih dokaza iz spisa predmeta oštećenja na vozilu tužiteljice nisu velika zbog male brzine vozila u trenutku kontakta, a utvrđeno je da je na vozilu tužiteljice nastala djelomična šteta u iznosu od 2.636,12 KM, a koja se odnosi na dijelove za popravak i radove na vozilu.

Pravilno je prvostupanjski sud cijenio nalaz i mišljenje vještaka prometne struke i vještaka strojarske struke, da su sačinjeni nakon uvida u svu potrebnu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, i cijenio ih kao točne, neposredne, uvjerljive, objektivne, suglasne sa ostalim provedenim dokazima, sačinjen prema načelima konkretne nauke i pravilima struke i umijeća.

Pravilno je prvostupanjski sud odbio prigovor tuženika o nedostatku pasivne legitimacije na strani tuženika, kad je iz provedenih dokaza, iskaza saslušanih svjedoka S. K., I. M. i S. V. utvrđeno da je ždrijebe koje je sudjelovalo u nezgodi u vlasništvu tuženika, a što su utvrdili u razgovoru s tuženikom prilikom dolaska do istog nakon prometne nezgode, kad je isti odbija da plati štetu jer nema novaca.

Prvostupanjski sud je utvrdio da je vozilo tužiteljice ostvarilo kontakt prednjim dijelom sa konjem – ždrijebetom tuženika B. Š., kojom prigodom na vozilu tužiteljice je nastala materijalna šteta, što je bilo u uzročno-posljedičnoj vezi sa nastalom prometnom nezgodom. Šteta na vozilu tužiteljice je nastala od naleta konja, kao opasne stvari, što pravilno prvostupanjski sud obrazlaže u pobijanoj presudi.

Obzirom na naprijed navedeno, pravilno prvostupanjski sud se poziva na primjenu odredbi čl. 154 st. 2, čl. 173, čl. 174, čl. 185, čl. 189 st. 1 i 2, čl. 190, čl. 192, čl. 277 st. 1, u svezi čl. 324. Zakona o obveznim odnosima Federacije BiH („Sl. list SFRJ“, br. 29/78, 39/85 i 57/89; „Sl. list R BiH“, br. 2/92, 13/93 i 13/94; „Sl. novine Federacije BiH“, br. 29/03 i 42/11, u daljem tekstu ZOO) i obvezuje tuženika na naknadu štete tužitelju po principu objektivne odgovornosti za štetu od opasne stvari, od koje potječe povećana opasnost od štete za okolinu po kojoj se odgovora bez obzira na krivnju.

Pravilno je prvostupanjski sud dosudio i zakonsku zateznu kamatu na dosuđeni iznos sukladno članku 277 ZOO-a od dana nastanka štetnog događaja 29.01.2021. godine pa do isplate.

Neutemeljeni su žalbeni navodi da je prvostupanjski suda počinio povredu odredaba parničnog postupka jer nije postupao prema čl. 8 i 191 st. 4 ZPP-a, tj. da nije vršio ocjenu izvedenih dokaza posebno i svih zajedno, a što je imalo za posljedicu bitnu povredu odredaba parničnog postupka i donošenje nezakonite odluke. Prvostupanjski sud a na temelju materijalne dokumentacije i drugih izvedenih dokaza izvršio pravilno ocjenu istih dokaza, samo je nekim dokazima dao veću snagu, tj. onim dokazima kojima je utvrdio relevantne činjenice za donošenje svoje odluke, što je i obrazložio i dao valjane razloge za svoju odluku.

Neutemeljeni su žalbeni navodi da prvostupanjski sud nije točno i potpuno utvrdio relevantne činjenice jer su iste utvrđene provedenim dokazima, a kako je to naprijed obrazloženo.

Neutemeljeni i paušalni su žalbeni navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer je prvostupanjski sud na temelju provedenih dokaza, kako materijalnih tako i iskaza saslušanih tužitelja, svjedoka i vješta, te ocjenom istih pravilno utvrdio činjenično stanje, te na isto pravilno primijenio materijalno pravo a da pri tom nije počinio povrede odredaba parničnog postupka, na koje tuženik samo uopćeno ukazuje.

I ostali žalbeni navodi su neutemeljeni i nisu od utjecaja na odlučivanje po žalbi.

Prvostupanjski sud je pravilno odmjerio i dosudio troškove postupka sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Sl. novine Federacije BiH“, br. 22/04“), a prema utvrđenoj vrijednosti spora, za što je dao valjane razloge, istu obrazložio i dosudio sukladno čl. 383, 386 st. 1 i čl. 387 ZPP-a, obzirom da je tužitelj u cijelosti uspio u parnici.

Radi naprijed iznijetog, sukladno čl. 226 ZPP-a, odlučeno je kao u izreci presude.

Predsjednik vijeća

Nedim Begić